De Bulletalie

Informatiebulletin voor de Stichting tot Behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui

Inhoud:

Colofon 2

Redactioneel 3

Van de Stichtingsvoorzitter 4

Vermiste VVT'ers 5

Rectificatie Bulletalie november 2011 6

De OWee - Beter de Bolk 7

Oefening met reddingsbrigade Hoorn 10

Zachtebedrace 2012 12

Botter Cook-Off 14

Kenterschootrace 2012 16

Flessenpost 18

Uit het logboek van Trui 20

Bij de olielamp: Age Fluitman 21

Algemene Informatie BU130 24

Algemene Informatie VVT 26

Opkomend Tij 27

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt vier maal per jaar.

Redactie:
Marieke van der Tuin

Contact redactie:
Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:
200 exemplaren

Website:
http://www.bu130.nl

Fotografie:
Jan Tigchelaar
Pim van Steijn
Hielke Roelevink
Marie-Louise Brantjes
Martin Bandt

Redactioneel

Deze Bulletalie zit weer goed gevuld met een selectie van de gebeurtenissen die de afgelopen maanden zich rondom Trui hebben afgespeeld. Zo heeft Trui alweer meerdere keren het Wad gezien tijdens bijvoorbeeld de Zachtebedrace en Hemelvaart, zijn er meerdere races gevaren en is er ook op het vaste land van alles gebeurd.

Zelf heb ik mij eerst beziggehouden met het organiseren van een oefening met reddingsbrigade Hoorn (waar ik zelf actief ben, zie Redactioneel van de Bulletalie in maart). Best mooi om te zien dat je in een week tijd zomaar een hele bemanning bij elkaar kan trommelen bestaande uit allerlei schippers, SIO's en MIO's!

Even later nog gekookt tijdens de Botter Cook-Off en nog even de finish mee gemaakt van de Zachtebedrace in Den Oever om even appeltaart langs te brengen voor de jarige. 2 weken later met Hemelvaart mooi over het wad gevaren en voor het eerst naar Vlieland geweest. Op de terugweg naar Enkhuizen toevallig nog een stel Blauwe Schuiters met gehuurde zeeschouwtjes tegengekomen, dus gezellig een nachtje naast elkaar drooggevallen.

Daarna waren er nog de VVT Meevaardagen waar allerlei familieleden kennis hebben gemaakt met ons mooie varende monument. Het weekend daarop volgend met Trui naar Den Helder gevaren, waar ze vrijdag de 22e een mooie westrijd heeft gevaren. Het weekend erna met de OWeeCom (waar ik op dit moment voorzitter van ben) van Den Helder naar Stavoren geracet en weer terug naar Enkhuizen.

Er zitten voor mij dus wel weer genoeg vaardagen op! De zomer komt er alweer aan, een zomer waarin ik dit jaar vooral met OWeeCom zaken bezig zal zijn en daardoor niet nog een week ga varen.

Als jij wel gaat varen deze zomer, kijk dan eens op het linkerdeurtje in het matenkastje. Daar vind je een hele uitleg voor de komende VVT-activiteit: een sterkproeverij met sterke verhalen dranken uit allerlei oorden waar Trui komende zomer zal komen. Daarvoor moeten de sterk-flessen natuurlijk nog wel naar Delft worden vervoerd, waar jullie hulp voor nodig is! :)

Fijne zomer & veel leesplezier gewenst allemaal!
Marieke, Commisaris Bulletalie & Activiteiten

Van de Stichtingsvoorzitter

Trui heeft weer flinke afstanden afgelegd sinds de vorige Bulletalie. Met de Zachtebedrace hebben we samen met de EB58 een mooie wedstrijd afgelegd op het Wad, waarbij we het helaas tegen hen moesten afleggen. Volgend jaar revanche en hopelijk doen er dan ook meer boten mee.

Naast de (smerige) theedoeken moest ook het anker gedroogd worden.

De Kenterschootrace hebben we dit jaar gevaren met het merendeel van het Stichtingsbestuur. Verderop in deze Bulletalie een stukje over deze wedstrijd, hier een stukje over het terugvaren naar Enkhuizen. Niet met Trui, maar met de BiW16 (BiW staat voor Broek in Waterland trouwens). De bemanning was daar van de boot gevlucht en alleen de schipper Koen was overgebleven. Alleen varen is natuurlijk ongezellig dus zijn Johan en ik met hem naar Enkhuizen gevaren.

Voor ons ook weer leuk om op een andere boot te varen. Zeker als er tegen je gezegd wordt dat je het maar zelf moet uitzoeken. Al snel was Johan erachter gekomen dat klompen en een stalen voordek niet goed samengaan, maar toen die eenmaal waren vervangen gingen we maar eens zeiltjes hijsen. Grootzeil en fok stonden snel, maar toen kwam de kluiver… In je eentje de kluiverpaal op de plek leggen ging goed en is eigenlijk best praktisch. Koen dacht dat het logo in de kluiver bij de tophoek zat, wij dachten van niet, en inderdaad hij stond best vreemd ;). Snel naar beneden en opnieuw gehesen, tijd voor het volgende zeil!

Want ja zelfs op zo'n kleine zeeschouw is een aap, voor info over hijsen even gebeld met Martin (Won119) en na wat gepruts stond hij prachtig. En we gingen hard! Na de soep en de stamppot de aap er afgehaald en het bleek dat we toen toch een knoop minder gingen, dat hadden we niet verwacht. In het vervolg ga ik de aap op Trui ook maar eens wat vaker tevoorschijn halen.
Emiel Klifman, Voorzitter BU130

Vermiste VVT'ers

Hallo allemaal,

De laatste tijd zijn we bezig geweest met het opschonen van de ledendatabase en daarbij bleek dat we door de tijd wat VVT'ers zijn "kwijtgeraakt". Deze mensen staan nog wel in onze database, maar we krijgen ze niet te pakken met het adres / e-mail adres / telefoonnummer dat we van ze hebben. Het komt vaak voor dat mensen hun adreswijziging enkel aan de Bolk doorgeven omdat ze er vanuit gaan dat deze dan ook automatisch bij de VVT beland. Helaas is dit niet het geval, wat er voor zorgt dat we soms mensen kwijt raken.

De laatste tijd hebben we geprobeerd om deze mensen terug te vinden en bij de meesten is dit gelukt. Het ledenbestand begint weer aardig up-to-date te raken, maar er blijven een aantal leden over waarvan we nog steeds niet de juiste adresgegevens hebben kunnen achterhalen (ondanks het raadplegen van de Bolk-database, google, facebook, etc…)

Ken je een van de onderstaande mensen en heb je misschien nog een telefoonnummer, e-mailadres of een postadres van hem / haar?
Neem dan a.u.b. contact op met ons via vvt@bu130.nl

De vermiste VVT'ers:
- Guus Meijer
- Macco Paans
- Peter Smit
- Tjibbe Rijpma

Alvast bedankt!

Roy de Bokx, Voorzitter & Penningmeester VVT

Rectificatie Bulletalie november 2011

In het stuk over de visserijdagen in Workum schreef ik dat de wetenschappelijke naam van de Chinese wolhandkrab Erechior sinensis is. Dat is onjuist. Erechior klinkt wel lekker maar het betekent niks. Sinds Linnaeus' *Species Plantarum* uit 1753 is het gebruikelijk dat de wetenschappelijke naam van een soort iets over die soort, zijn vindplaats of zijn ontdekker zegt.

De juiste naam van de wolhandkrab is dan Eriocheir, van het Griekse χειρ dat hand betekent en εριον dat wol betekent. Binnen het genus Eriocheir zijn er nog drie andere soorten, waaronder de Japanse wolhandkrab, E. japonica.

Johan

(Redactioneel: dit is vast niet de specifieke Chinese Wolhandkrab die Johan bedoeld, maar ik vind hem wel mooi en toepasselijk)

De OWee - Beter de Bolk

De Bolkers onder ons weten het ondertussen al, maar niet iedereen is bekend met de OWeeCom van 2012. Dit jaar hebben we een OWeeCom die meer VVT bestuursleden bevat dan gebruikelijk. Marieke had na het organiseren van de activiteiten rondom Trui in de OWee van vorig jaar goed de smaak te pakken en wilde het dit jaar daarom groter aanpakken: ze wilde OWeeCom doen bij de Bolk en het liefste als voorzitter. Een paar maanden terug heeft ze daarvoor nog meer mensen benaderd waardoor de volgende mensen het komende jaar de OWee wat betreft de Bolk gaan organiseren, allemaal onder het thema “Beter de Bolk” :

- Marieke van der Tuin (Voorzitter)
- Johan Zielman (Secretaris)
- Rian van Gijlswijk (Penningmeester)
- Roy de Bokx (Commissaris Botter)
- Guus Bening (Commissaris PR en Algemeen)
- Ruben Visser (Commissaris Website en Algemeen)

Nou, mijn titel spreek eigenlijk redelijk voor zich: ik ga dit jaar alles organiseren rondom Trui, zowel vanuit de VVT als de Bolk. Met twee VVT bestuursleden in de OWeeCom zal communicatie waarschijnlijk niet een probleem worden dit jaar, maar de plek voor Trui vereist des te meer aandacht. Gelijk toen de OWeeCom van start is gegaan ben ik uit gaan zoeken wat de mogelijkheden waren. Vorig jaar lagen we in de Nieuwe Haven (achter EWI, aan de Schie), maar dit jaar willen we eigenlijk een plek hebben die dichter bij het centrum is. Aan de hand van het document dat de UltiemCom enkele jaren geleden heeft opgesteld ben ik aan de slag gegaan. Hierin stonden enkele locaties gesuggereerd, maar ik ben zelf ook nog een middag door Delft gaan fietsen om ideeën op te doen voor andere locaties.

Uiteindelijk had ik mijn zinnen gezet op een plek in de buurt van het Legermuseum. Eerst eens met de schippers en de Stichting overlegd en vervolgens met de havenmeester. De havenmeester was gelukkig net zo enthousiast over Trui als de meeste van ons, waardoor het op het eerste oog leek alsof eigenlijk alles al geregeld was: Trui komt bij het Legermuseum te liggen.

Zo makkelijk bleek het helaas niet te zijn. Om de banden met andere studentenverenigingen goed te houden ben ik nog gaan overleggen met CSR en Outsite (deze zitten namelijk beide aan een kant van het Legermuseum). CSR gaf direct aan dat ze het niet op prijs stelde als we direct voor hun sociëteit zouden gaan liggen. Best begrijpelijk, dus ben ik daarna met Outsite gaan overleggen. Die konden hier nog niks over zeggen tot dit overlegd was met hun moedervereniging, maar zagen er op het eerste gezicht geen probleem in. Dat was mooi: zoals het er nu naar uit zag konden we waarschijnlijk aan de Lange Geer gaan liggen.
Tot slot moest er nog een klein detail uitgezocht worden: passen we door de brug? Naar verwachting was vooral de breedte van Trui een kritiek punt. Na wat meten bleek dat de brug breed genoeg was voor Trui, maar de hoogte bleek wel maar twee meter te zijn. Om te kijken of dit een probleem zou zijn heeft Martijn daarom in een weekend Trui af laten zinken om te kijken hoe laag we haar in het water konden leggen. Met de pompslang heeft hij toen water de boot in geheveld en na drie kwartier lag Trui 35 cm dieper in het water, waardoor de boeg nog maar twee meter boven het wateroppervlak stak. In de bun was het water nog lang niet aan de rand, dus we konden waarschijnlijk nog meer water in Trui laten lopen voor de OWee.

Nou, helemaal mooi, enkel nog even de diepgang rondom het Legermuseum meten voor de zekerheid en dan zou het moeten lukken… Begin deze maand ben ik op een mooie zonnige dag een rondje gaan

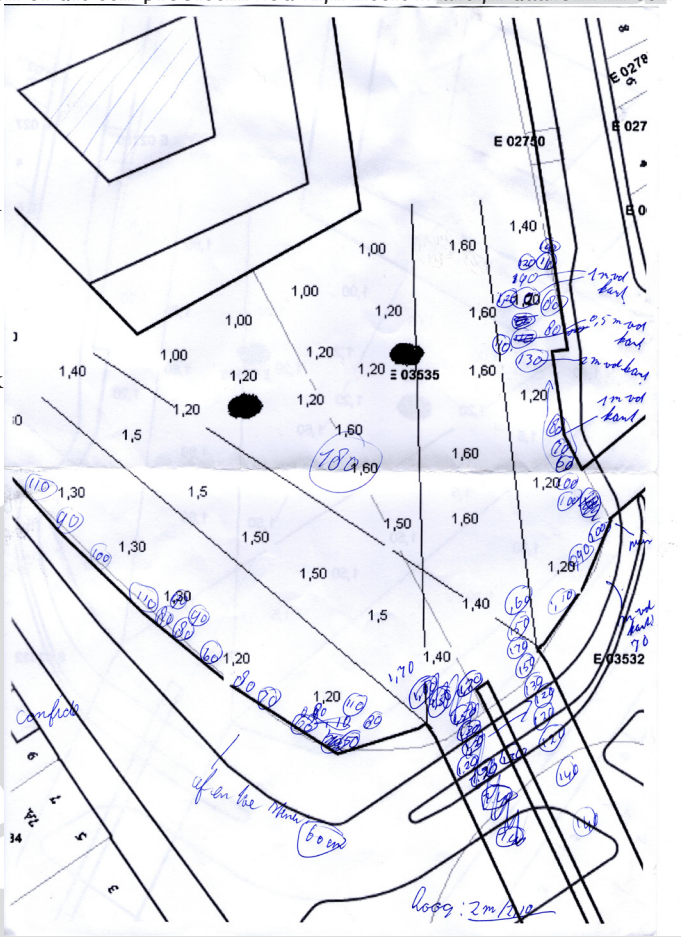

De metingen voor de diepgang onder de Kapelse brug

varen met de havenmeester, terwijl we met een meetstok wat in de bodem zaten te prikken. Toen bleken de grachten ondieper dan ik had gedacht. Langs de kade was het slechts 80 cm diep en in het midden van het vaarwater vaak rond de 1,50 meter.

Dat bleek echter niet het probleem te zijn. Onder de brug was het slechts 1,20 meter diep. Toen werd het probleem dus duidelijk: als je trui 35 cm laat afzinken betekent dit wel dat je natuurlijk 1,25 meter steekt in plaats van de gebruikelijke 90 cm. Kortom: we komen 5 cm te kort! Zeker met alle fietsen en stenen die rondzwerven in de Delftse grachten kon de Stichting daarom helaas geen goedkeuring geven voor dit plan.

Op dit moment ben ik daarom in overleg met het Hoogheemraadschap om te kijken of er mogelijkheden zijn voor het uitdiepen van de doorgang onder de brug. In ieder geval hebben we met de havenmeester alvast een plek afgesproken voor het geval dit niet lukt: in de Kolk (op de plek waar de watertaxi's normaal liggen).

Het is dus nog even spannend waar we precies komen te liggen, maar ondertussen zijn we al wel de nodige activiteiten aan het uitwerken. Iedereen moet natuurlijk even komen buurten tijdens de OWee, maar om even een voorproefje te geven van wat je kan verwachten: er zullen zeilen gehesen worden met snelheden die niemand ooit heeft meegemaakt, er zullen nullen aan de kluiverpaal bungelen, de bun zal vol zitten met badeendjes, er zal geracet worden met Klein Truitje en er zullen nullen rondtollen in loopballen op het water!!!

Ik zie iedereen dus graag tijdens de OWee om al dit spektakel mee te maken en gezellig een biertje te komen doen!

Roy de Bokx
Voorzitter VVT / Commissaris Botter OWeeCom

Oefening met reddingsbrigade Hoorn

Zo vaar je op een rustige zaterdagochtend 7 april de haven van Hoorn uit, zo ligt opeens je mast overboord met alle zeilen en touwen er nog aan! Het enorme vallende gevaarte heeft Lars en Marie-Louise ook nog eens het water in gewerkt. Beatrice is een stuk harder terechtgekomen: voorover in het deurtje het vooronder in! Gelukkig wordt de paniek aan boord snel omgezet tot een rustige situatie door schipper Joram.

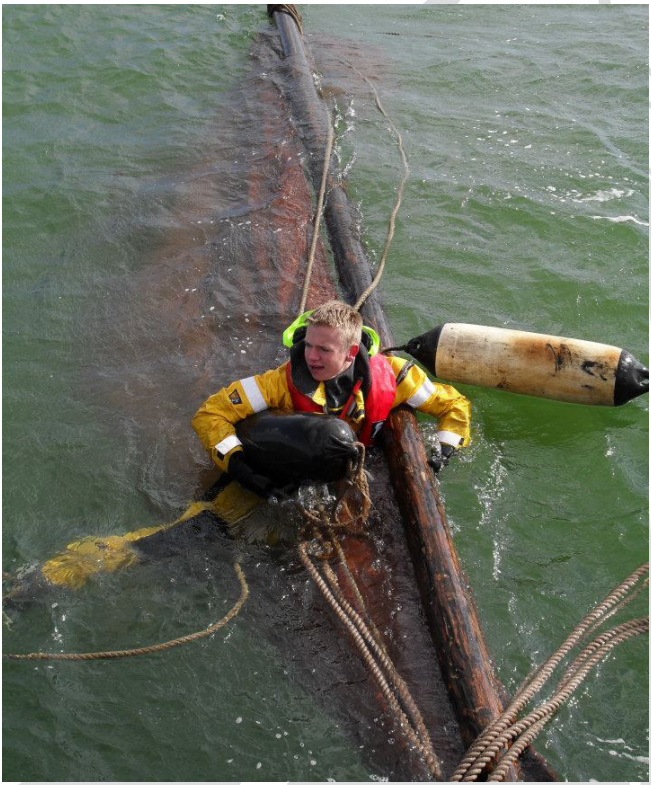

Lars wacht tot hij gered wordt

Snel wordt een marifoonmelding gedaan en daardoor wordt reddingsbrigade Hoorn gealarmeerd. Lars zit vast in één van de vele lijnen. Los krijgen we hem niet: dan maar even achterlaten in het water met allerlei drijfmiddelen en eerst Marie-Louise opvissen, die al een stuk verder van Trui is gedreven. Niet veel later wordt ze netjes horizontaal aan boord getild terwijl Stefan probeert Beatrice gerust te stellen en stabiel te houden. Met de eerste drenkeling aan boord wordt snel weer naar Lars en alle tuigage teruggevaren. Gelukkig komen de twee reddingsboten uit Hoorn er ook al aan: hulp is nabij. Lars wordt door de reddingsbrigade losgesneden en aan boord gehaald, waarna hij samen met Marie-Louise wordt afgevoerd naar de reddingspost. Beatrice is een ander verhaal: wat is zo'n botter toch krap en onhandig! Al die rondslingerende pikhaken, bomen, olielampjes, tassen en andere spullen maken het er ook niet veel makkelijker op. Met vereende krachten lukt het om haar uiteindelijk op de brancard te krijgen. Op de brancard liggend wordt ze van Trui naar de reddingsboot getild en meegenomen. De bemanning van Trui bekommert zich

Beatrice in het deurtje

dan vooral nog om het aan boord krijgen van al het materiaal. Als dat weer is gelukt, wordt er ook teruggevaren naar de post van de reddingsbrigade.

Inmiddels is het alweer half 1: tijd voor de lunch. Tijdens de lunch vindt ook de evaluatie plaats van deze eerste oefening van vandaag. Diverse tips en ideeën worden gegeven aan zowel de bemanning van Trui als die van de reddingsboten.

Daarna wordt het alweer tijd voor de tweede oefening van vandaag. Trui vaart zeilend uit. Onderweg voelt Marieke zich niet lekker worden en wordt besloten op de motor terug te keren naar de haven. Dan valt ook nog eens de motor uit! Wat een pech kun je hebben. Terwijl een deel van de bemanning zich met Marieke bezig houdt, probeert Beatrice alvast de motor te repareren. Met weinig succes helaas... ze verbrand zichzelf daarbij lelijk. Marieke is helaas gestopt met ademen, dus de reanimatie wordt gestart. Nu houdt een deel van de bemanning zich in het vooronder bezig met de reanimatie, een ander deel met het bij bewustzijn houden en koelen van Beatrice. Als de reddingsbrigade arriveert wordt direct de AED aangesloten en de reanimatie overgenomen. Zowel Beatrice als Marieke worden meegenomen naar de post. Trui wordt niet gesleept: daar is ze net even te groot voor. Dus opeens werkt op miraculeuze wijze de motor weer en wordt er teruggevaren naar de post. Nog een laatste evaluatie, en dan zit de oefening er alweer op! Een leerzame dag voor zowel de reddingsbrigade als Trui. Wie weet volgend jaar weer?

Marieke van der Tuin

Zachtebedrace 2012

Ik doe sinds 2005 elk jaar mee aan de beruchte Slag in de Rondte, en sinds vorig jaar met de Zachtebedrace. Elke keer is weer anders, maar sinds twee jaar worden de wedstrijden moeilijker. Niet omdat ik oud wordt (ben ik al), maar omdat ik nu SIO ben en mijn verantwoordelijkheden groter worden.

De eerste paar jaar was ik bemanningslid. Dat is zwaar. Dag en nacht keihard werken: overstag! Klapperende fokkeschoot in bedwang houden, doorgeven via de mast. Daarna zwaard eruit sjorren. Zwaard dieper steken met pikhaak. We lopen vast! Fok naar beneden, grootzeil naar beneden! Als een idioot bomen om weer los te komen voordat het water weg is en we echt permanent vastliggen. We zijn los! Grootzeil omhoog! Fok omhoog! Halstalie aan! Zwaard dieper! Veel eten is pure noodzaak, slapen is een luxe. Je blijft bezig en aan het eind van de week stort je gewoon in van pure vermoeidheid. Het tweede jaar dacht ik een relatief relaxt baantje te hebben gevonden, in ieder geval voor 's nachts: op het voordek liggen met de schijnwerper. Blijkt dat bij meer dan windkracht 4 (en dat is dus meestal) het voordek verandert in een soort douchehok. Met alleen de koude kraan en zout water.

Ik kan me van elke Slag in de Rondte of Zachtebedrace nog wel wat staaltjes fysiek doorzettingsvermogen herinneren: Arie, die in z'n eentje de boot omdraait met de boom, terwijl we al een kwartier vastlagen op een zandbank en iedereen het al had opgegeven. Die keer dat we met vijf man op een compleet windstille dag de boot van West- naar Oost-Terschelling hebben geboomd. Peter, die ons die dag maar bleef aansporen om "nog één boeitje verder" te gaan, terwijl we al 8 uur non-stop aan het bomen waren. Roeien tegen de stroom in op de Vliestroom, om nog net om het hoekje de Westmeep in te kunnen (uiteindelijk niet gelukt, en een belangrijke reden om echte roeispanen te maken). Dit jaar: jagen langs de afsluitdijk. Een schijnbaar hopeloze zaak; voor je zie je de dijk eindeloos doorgaan. Niet heel goed voor de motivatie, en je moet maar door, in de hitte.

Toch vind ik het fysieke werk niet het moeilijkst aan de Zachtebedrace en de Slag in de Rondte. Het allermoeilijkste is het denkwerk. Stel je voor: het is 4 uur 's nachts, je hebt al een paar dagen nauwelijks geslapen, je bent koud, nat en vooral moe, na al die fysieke arbeid. Je denkt maar aan één ding en dat is slapen. Op zo'n moment is het fysieke werk zwaar, maar concentreren is nog zwaarder. Helder, analytisch denken over tactiek, en vervolgens die tactiek uitrekenen met talloze tabellen, aantekeningen, schattingen en aannames. Je hoofd wil dan helemaal niet nadenken, laat staan rekenen. Twee plus twee is dan opeens vijf. Of zeven. Het verschil tussen 04.00 en

16.00 is opeens heel lastig, en een meter waterdiepte kan ergens in je berekening opeens veranderen in een meter hoogte. Dat gaat ongeveer als volgt: "Het is nu 4 uur. Als we dan gemiddeld drie knopen lopen, zijn we om ongeveer half 7 op het hoogste punt van het wantij. Op dat moment staat er 120 cm water bovenop de kaart. Toch? Onee, het is niet zondag, het is ondertussen maandag! Dan is er dus 150 cm water. Trui steekt 80 cm diep, dus hou je 70 cm over. O nee, er is ook nog een verlaging van 25 cm, dus hou je 45 cm over. Maar het is afgaand tij, dus als we vast komen te zitten, blijven we er nog wel even. Het dagtij is natuurlijk wel hoger, dus.. Koffie?! Ja lekker, doe maar! .. Waar was ik ook alweer? Denk denk.. Oja, koffie. Nee, iets met het dagtij. Het dagtij is naturlijk hoger, dus we hoeven geen 24 uur, maar minder dan 12 uur vast te zitten. Gelukkig zijn de banken van de geul niet zo steil, dus we kunnen goed zwaardje varen en hebben we minder kans om vast te lopen zolang we niet teveel risico nemen. De laatste voorspelling gaf aan dat de wind morgen om 10 uur gaat krimpen, dus gaan we die snelheid van drie knopen over de grond dan wel halen? Is het dan niet handiger om via die andere route te gaan? Dat is meer risico, maar als we te laat zijn hebben we daar wel minder stroom tegen.." Plannen maken om 4 uur 's nachts, dat is het allermoeilijkste.

Wouter Kreiken

PS: Dit verhaal ging dus niet echt over de Zachtebedrace 2012, excuses daarvoor. Als je wilt lezen hoe de wedstrijd dit jaar ging, kun je het beste naar zachtebedrace.blogspot.com voor ons verslag en naar www.eb58.nl voor het verslag van onze eerste tegenstander. De EB58 heeft gewonnen, deels omdat wij moeite hadden met plannen maken om 4 uur 's nachts..

Botter cook-off

Eind april was er, voor het eerst, een activiteit genaamd de botter cook-off. De bedoeling is heel simpel: koken in de soos alsof je op de botter kookt, dus 2 pitten, weinig ruimte, donker en beperkte middelen. Het doel was om een voedzame maaltijd te produceren met ingrediënten die het een paar dagen op de boot overleven. Er waren vier teams bestaand uit 1 à 2 mensen per team die het tegen elkaar op namen. De bedoeling was om per team een ander soort gerecht voor een deel van de eettafel klaar te maken.

De teams waren: Jasper (hutspot), Eduard en Johan (taco's), Marieke en Bart (pasta rood) en Pim en ondergetekende (nasi). Dan was er de jury, die bestond uit Xander en Simon en de orga bestaande uit Jalle en M-Lo. De winnaar van de avond kreeg een mooie trofee en eeuwige roem.

Van te voren was nog niet bekend wat je moest maken, dit kreeg je te horen op het

Met 7 man tegelijkertijd in de keuken 4 maaltijden bereiden, levert al snel een behoorlijke chaos op

moment dat je belde. Dus toen Pim en ik de avond van te voren Jalle aan de lijn hadden kregen wij de keus uit vier gerecht typen: stamppot, mexicano, pasta rood of nasi, en we mochten kiezen. Omdat wij voor stamppot kozen kregen wij nasi (uiteraard). Na een beetje te hebben gefilosofeerd besloten we dat als je nasi wil maken met ei en pindasaus je aan 2 pitten niet genoeg hebt. De oplossing zat hem in het volgende: op een boot heb je altijd wel een slaapzak en een slaapzak isoleert. Je kunt dus prima rijst garen door kokend water met rijst in een pan in een slaapzak te leggen. Op deze manier hadden wij een pit over, die wij prima konden gebruiken. De volgende dag was het zo ver, na eerst het afstudeerpraatje van Hidde te hebben gehad kwamen wij naar de soos om eerst de ingrediënten goed te laten keuren door de orga: wat is wel en niet handig op een boot, hierbij was houdbaarheid een belangrijk punt. Toen mochten we beginnen. Ieder kreeg, zoals gezegd, 2 pitten, een aantal pannen en andere tools. Buiten de keuken stond een tafel die de bun moest voorstellen. Binnen was een deel van het kookeiland. Dit was de enige beschikbare ruimte. Verder hadden beide plaatsen een nadeel: aangezien de bun buiten is, waaide het buiten dmv ventilatoren. Terwijl het binnen juist donker, (iets te) warm maar windstil was.

Dus we begonnen, het rijst koken in de slaapzak was een succes (het ging zelfs iets te hard) en de rest ging ook zoals verwacht: er was een goed eetbare maaltijd neergezet. Het commentaar van de jury/orga was dat er te veel verschillende “smaken” inzaten. En onze tafel vond dat het er niet mooi uitzag (alsof je dat iets scheelt als je honger hebt). Al met al won Jasper de prijs: een lege, mooi gepimpte, roestige brandblusser. En de borrel van Hidde achteraf was erg gezellig (wat wil je met €500 gratis drank en spijs).

Reinout

Kenterschootrace 2012

12 en 13 mei was het weer zover: Tijd voor de Kenterschootrace! En aangezien de Kenterschootrace een race voor oude vissersschepen is, was Trui natuurlijk van de partij. Het weekend begon al op vrijdag, toen Trui door Marie-Louise, Jasper en Diede werd overgezeild naar Marken. In de loop van de avond voegden zich John-Alan, Pim, Johan, Michael, Eduard en Emiel bij hen en helemaal aan het eind van de avond, toen de rest het Hof van Marken net aan het verlaten was, kwam ik ook. Hiermee was Trui op volle wedstrijdsterkte en had met haar 10-koppige bemanning verreweg de meeste mensen aan boord van alle deelnemers.

Zaterdag begon de dag zoals gebruikelijk met gebakken eieren. Het bleek dat je vooral niet aan een stel botteraars moet vragen hoe ze hun eieren willen hebben, want dan wordt het leven van de ochtendkok toch een stuk lastiger… Na een tijdje was iedereen op, waren de buiken gevuld en na het palaver was het hoog tijd om de haven te verlaten voor een dagje wedstrijdzeilen. Nu moet je weten dat het doel van de Kenterschootrace niet alleen zo hard mogelijk varen is. Tijdens de wedstrijd zijn een aantal hindernissen of handelingen die moeten worden verricht. Voor de zaterdag hield dit in dat we eerst vijf dobbers overboord moesten zetten. De dobbers waren gemaakt van verrekt kleine stukjes hout met een ketting eraan om ze te verzwaren. In het begin van de wedstrijd moesten deze dobbers overboord worden gezet met zo'n tien meter tussenruimte. Aan het eind van de wedstrijd moeten ze weer opgevist worden. Om zo'n klein stukkie hout terug te kunnen vinden hebben we maar een joon aan het einde van onze dobberlijn in het water gezet.

Nu was het eerst wedstrijdzeilen. Na het voorgeschreven rondje gevaren te hebben was het weer speuren naar de dobbers. De joon was vlot gevonden en het eerste blokje zo binnengehaald. Maar

met de joon uit het water was er niets meer om de plaats van de overige dobbers aan te duiden… Na een paar maal op en neer varen hadden we drie van de vijf dobbers gevonden. De volgende dobber die we vonden bleek van een andere boot te zijn… Het werd inmiddels tijd om te finishen, dus op naar het finishschip. Het idee was dat er dit jaar achter een zeeanker gefinisht moest worden, met de kop in de wind. Helaas zijn botters hier niet op ontworpen en varen ze liever zijwaarts. Zelfs als er een, van een bigbag geklust, zeeanker voor in het water ligt…

In de haven bleek trouwens dat er een duidelijk verschil is tussen veerboten en ander verkeer op het water. Waar iedereen zich houdt aan de eerste regel: Goed zeemanschap, varen veerboten met regel nul: ik ben groot en lomp en als ik ga dan ga ik zonder te kijken. Dit uitte zich vooral in het met luid getoeter wegvaren van de kade terwijl er een rij plastic bootjes naar binnenkomt en het tegen ons roepen dat er brokken zouden komen als we bleven liggen waar we lagen. Beetje jammer…

’s Avonds in de haven was er bijna oneindig veel gefrituurde vis om de hongerige magen te vullen. Toen zelfs Johan genoeg gegeten had, bleek dat er nog steeds vis over was! Echter, volle magen en een goede dag zeilen maken toch enigszins moe. ’s Avonds in het Hof van Marken bleek dan ook de ‘levende muziek’ wel leuk was, maar niet goed genoeg om de moeheid van de meesten te overwinnen. Dit ondanks het feit dat een paar oude botteraars van andere schepen aardig losgingen!

De zondag begon met mooi weer, maar de wind was wel enigszins opgeraakt. Dit werd gecompenseerd met ons geheime wapen: de halfwinder. Hoewel dit tot veel bekijks op andere boten leidde, heeft het ons niet de overwinning gebracht. Het blijkt gewoon dat 16 ton eikenhout met zeilen van zwaar katoen niet dezelfde wedstrijdkwaliteiten heeft als dun plaatijzer met dacron doek… Desondanks hebben we ons niet laten kisten en bleken we eind van de dag als 10e in het klassement te staan!

Hierna was het snel trossen los en op naar Enkhuizen. Dit echter niet voordat Emiel en Johan door de BiW16 geShanghai’d waren. Alle bemanningsleden van dit schattige schouwtje moesten namelijk snel terug naar huis en konden dus niet helpen de boot naar Enkhuizen te brengen. Vandaar dat op de goed bemande Trui wat bemanningsleden werden geronseld. De tocht naar Enkhuizen ging prachtig, met grootzeil, fok, kluiver en waterzeil stoven we met ruime wind naar het noorden. Een prachtig weekend was weer voorbij…

Roderik

Flessenpost

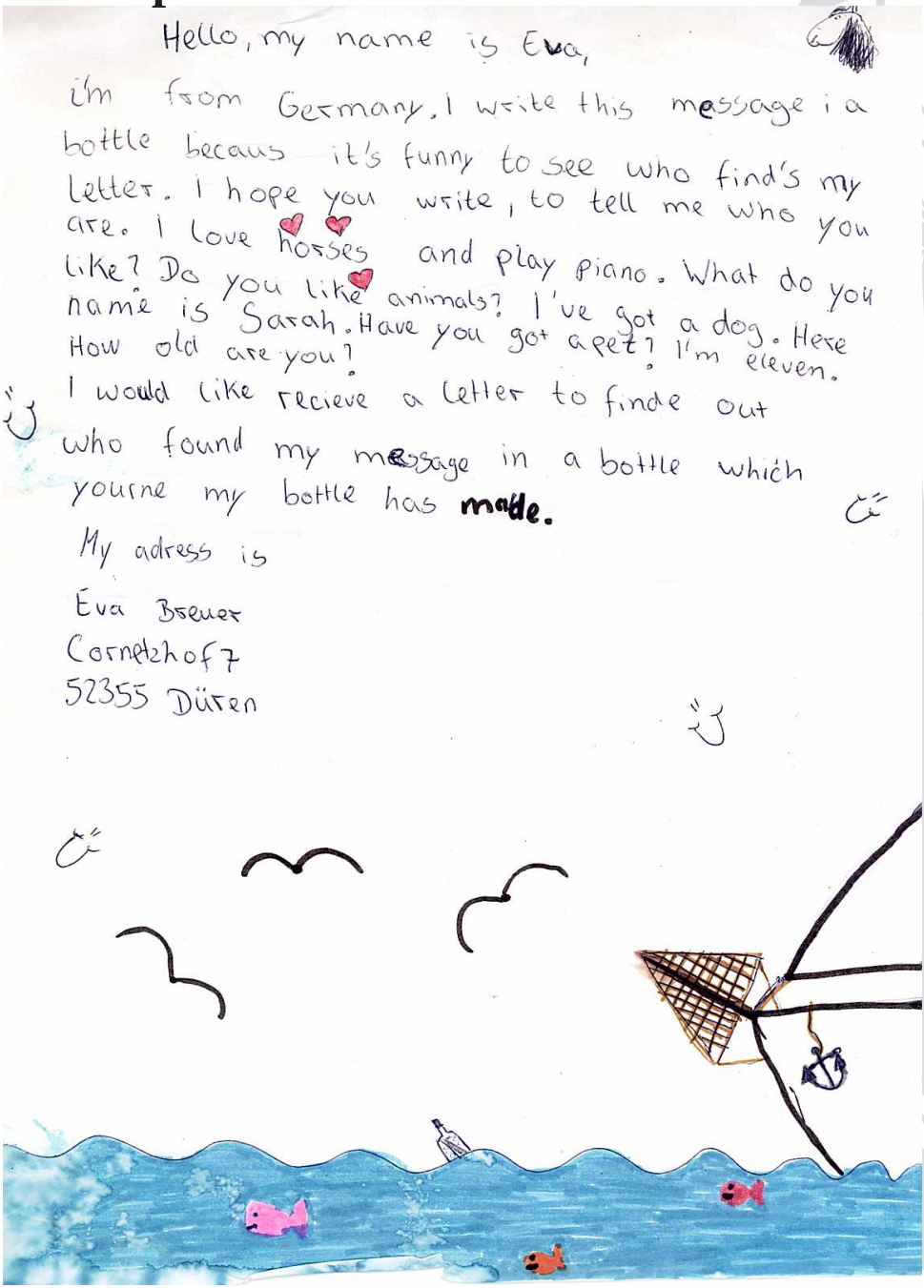

Hello, my name is Eva,
i'm from Germany. I write this message i a
bottle becaus it's funny to see who find's my
letter. I hope you write, to tell me who you
are. I love horses and play piano. What do you
like? Do you like animals? I've got a dog. Here
name is Sarah. Have you got a pet? I'm eleven.
How old are you?
I would like recieve a letter to finde out
who found my message in a bottle which
yourne my bottle has made.

My adress is

Eva Bremer
Cornelzhof 7
52355 Düren

Antwoord op de flessenpost

Hi Eva,

We found your letter in a bottle near Breezanddijk at the Afsluitdijk, see the map at the right.

We were there with “Trui”, a wooden sailing boat of 13 meters long, called a “botter”. Trui was built in 1875, to be used as a fishing boat.

Now a days we (a group of students from Delft, Netherlands) are still sailing with her every weekend from March to September. In the summer we travel with Trui to Germany or even Denmark, across the “Wattenmeer”.

At the moment we found your bottle, there was no wind to sail anymore, but we had to go on, because we were participating in a race. So we jumped on the Afsluitdijk and started pulling Trui with ropes, a method called “jagen” in Dutch. You can find the blog of that race at http://zachtebedrace.blogspot.com/.

We don’t know what journey your bottle has made, because you didn’t mention where you dropped it. We really liked your letter and especially the nice drawing at the bottom.

Your letter will be placed in our magazine “Bulletalie”. You can find it at http://bu130.nl/?n=Main.Bulletalie.

Greetings,
(the crew of) Trui

Uit het logboek van Trui

20 april
SIO Moterdag

‘s Ochtends aangekomen met een SAAB vol met Chantal, Jasper, Hugo en Wouter K. Pim was donderdagavond direct na zijn tentamens al aan boord gegaan en had de koffie al klaar staan.

De rest van de dag hard geoefend met de motor. De hele ochtend over bakboord aanleggen. ‘s Middags aanleggen op lagerwal en achteruit varen.

Nu liggen we weer in de haven, te schuilen voor een buitje.

Stel je voor dat je nat wordt!

Wouter K

Bij de olielamp: Age Fluitman

In dit hoekje interviewt Marie-Louise botteraars die veel voor trui doen of hebben gedaan. Voor deze keer is zij, met olielampje, op bezoek gegaan bij Age Fluitman, oud schipper en hoofdpersoon in vele spannende verhalen.

Hoe ben je bij de botter betrokken geraakt?
Age is opgegroeid in Frankrijk. In 1994 is hij samen met een vriend in Delft komen studeren en lid geworden bij de Bolk. “De botter trok mij heel erg aan en in het begin zeilde ik soms mee. De KMT vond ik al hartstikke leuk, maar na 1.5 jaar ben ik echt actief geworden.” Tegen die tijd waren ook Benno en Dries lid geworden en samen met hen en met Jan en Willem is Age veel opgetrokken. “Samen hebben we veel bij Harpya in kleine bootjes gezeild. Met Benno heb ik heel veel wedstrijden gevaren.”

Wat vind je zo leuk aan varen op Trui?
“De lompheid van het schip. Het is veel handwerk, en heel overzichtelijk en duidelijk hoe alles werkt.” Age vindt vooral ook de uitstraling van Trui mooi. “Alles is robuust, en al het hout geeft een natuurlijke uitstraling. Daarnaast vind ik de manier van leven mooi. Op een vanzelfsprekende manier ga je een beetje primitief leven.”

Hoe kwam je erbij om schipper te worden?
Age is niet schipper geworden om te leren varen, maar om de andere vaardigheden die erbij komen kijken. “Je leert niet alleen technische dingen zoals navigeren, maar vooral ook een groep te sturen. Het is een mooie kans om naast je studie te leren een team te leiden en problemen op te lossen.”

Hoe was de opleiding voor jou?
“Elke generatie klaagt over de vorige, maar ook toen hadden we een goede opleiding. Jan en Willem zijn gaan nadenken over de opleiding en hebben de basis voor de Mio/Sio benoeming gelegd. Later zijn deze opleidingen verder gaan verfijnen.”
Ook toen moesten schippers natuurlijk een beetje uitvinden hoe je het beste kan opleiden en hadden Sio’s er af en toe hun vraagtekens bij. “We voeren tijdens een opleidingsweekend door een kanaal in Friesland, ik was als Sio met een aantal anderen aan het varen. We gingen op een brug af. Jan had als opleidingsschipper bedacht dat het een uitdaging zou zijn als het zicht belemmerd werd. Hij stond op het voordek een matras in het zicht te houden. Toen we wilden remmen ging de motor niet in zijn achteruit, we riepen dat Jan zijn matras omlaag moest doen. Dat

deed hij niet… Uiteindelijk in de evaluatie bleek dat hij niet doorhad dat de motor niet achteruit wilde."

Hoe komt het dat jij en Benno altijd samen in rare verhalen voorkomen?
"Er zijn een hoop verhalen over ons blijkbaar, maar we waren niet heel roekeloos." Age en Benno hebben samen veel wedstrijd gevaren bij Harpya waardoor ze goede vrienden zijn geworden. Een groot deel van de tijd voeren ze samen.
Veel verhalen zijn nog wel eens aan boord of aan de bar te horen. Bijvoorbeeld de poging op de kant te springen waarbij Age half in het water terecht kwam. "Eigenlijk kwam dat omdat de kluiverpaal in de weg lag. Ik kon niet goed vaart maken en moest kiezen, springen of niet. Ik ben dus toch gegaan, niet heel handig achteraf gezien." Vervolgens werd hij opgepikt door een bezorgde bewoonster.

Wat is je leukste ervaring met Trui?
"We hadden altijd een leuk actief clubje. Vooral hard varen en zoveel mogelijk op zeil aanleggen vonden we gaaf." Age heeft ook altijd genoten op het wad, zowel het Nederlandse als het Duitse. "Varen op het wad heeft een andere dimensie. Het is altijd mooi om wad te lopen. We hadden toen ook Klein Truitje weer op geknapt waarmee we daar konden rond zeilen. Die ging bij opkomend water het eerste weer drijven, dan moesten we erachter aan rennen om te zorgen dat ze niet wegspoelde."

Wat zou je nog willen doen met trui?
“Ik zou graag nog af en toe willen varen. Het lijkt me leuk weer eens een weekje te varen in de zomer met wat vrienden. Maar eerst weer eens een weekendje.”
Heeft Trui ook een rol gehad in je huidige leven?
“De botter trekt een hoop mensen aan. Willemijn studeerde in Rotterdam en is bij de Bolk lid geworden van de Bolk. Dat is niet logisch, maar is uiteindelijk voor mij wel gelukkig geweest. Daarnaast heb ik als schipper leren verantwoordelijk te zijn en omgaan met crisismomenten. Ik zat een keer in een lawine in Canada. Ik merkte daar dat ik goed rustig kon blijven en bleef nadenken, wat zeker heeft geholpen.”

Heb je nog iets bijzonders te vertellen over Trui?
“Ik heb een stukje botter in bezit dat waarschijnlijk het oudste deel is. Ik ben daaraan gekomen tijdens het 125e lustrum. Het is een stukje prinsenwerk wat boven het deurtje heeft gezeten. Het is mooi met lijnolie verf gemaakt. Er was een prijsvraag om het stuk te winnen. Je moest raden wanneer het stuk van boord was meegenomen en door wie. Door terug te rekenen ben ik er achter gekomen dat het in 1980 moest zijn geweest. Wie weet schrijf ik in 2025 weer dezelfde prijsvraag uit.”

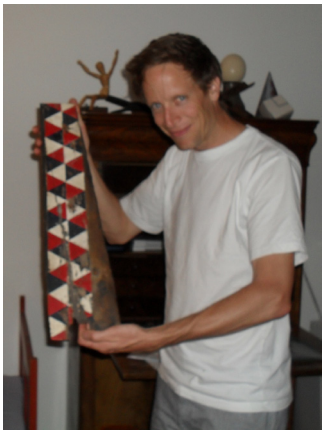

Wie kan ik hierna interviewen?
“Jan Terpstra, van hem heb ik het meeste geleerd. Hij was altijd goed in het opleiden waarbij je je eigen manier kon vinden, hij heeft mij grotendeels tot schipper opgeleid.”

Algemene Informatie Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij tempera turen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolade melk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: info@bu130.nl
website: www.bu130.nl

giro: 3030194
KvK : S 145242

Bestuur

Voorzitter:
Emiel Klifman 06-27486063

Secretaris:
Jasper Dijt 06-47987308

Penningmeester:
Wouter Verbeek 06-50964543

Commisaris Onderhoud:
Eduard van Iersel 06-49850145

De opleiding
Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud
Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	**Studentenprijs**
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00

(*) per persoon per dag

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtaak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsoren en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contributie
Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand oktober. De contributie bedraagt voor studenten 7,50 euro en voor niet-studenten 15 euro per kalenderjaar.

Lid worden
Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap
Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden.

Adreswijzigingen
Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres:	Coenderstraat 1 2613 SM Delft
email:	vvt@bu130.nl
giro:	9356042
KvK :	27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:
Roy de Bokx

Ssecretaris
Martijn Nijënstein

Penningmeester:
Roy de Bokx

Commisaris Bulletalie en Activiteiten:
Marieke van der Tuin

Opkomend Tij

30 juni - 7 juli	Zomerweek 3
7 - 11 juli	Zomerweek 4
14 - 21 juli	Zomerweek 5 (Eerstejaarsweek)
21 - 28 juli	Zomerweek 6
28 juli - 4 augustus	Zomerweek 7
4 - 11 augustus	Zomerweek 8
11-15 augustus	Opleidingsweek
15-19 augustus	Varen naar Delft voor OWee
20 augustus	OWee : Racen op Trui (vanaf 20:00 uur)
21 augustus	OWee : Trui FunFare (vanaf 20:00 uur)
22 augustus	OWee : Sport & Cultuurdag (11:00 - 17:00 uur)
	OWee : Lopen over water (vanaf 20:00 uur)
23 augustus	OWee : Relaxen op Trui (vanaf 20:00 uur)
24-26 augustus	Varen naar KMT
26-31 augustus	KMT
1-2 september	Inschrijf-/Verhuurweekend 1
8-9 september	Verhuurweekend 2
15-16 september	Verhuurweekend 3
20 september	Zomerreünie (met dranken uit verre oorden)
22-23 september	Verhuurweekend 4
29-30 september	Verhuurweekend 5

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1 2613SM Delft

Port Betaald

Bulletalie Jaargang 18 nr 2 juni 2012